

נצח ישראל- פרק ט"ז / מקורות נוספים

1. שמונה קבצים (קובץ א', ל"ב)

באמונות הנוטות מכלל התורה, כמו האמונה הנוצרית והמחמדנית, אין עיקר הארס מונח במושג האלהות שלהם, שהוא שונה ממה שהוא נכון להיות ע"פ יסוד אורה של תורה, כי אם במה שיוצא מזה- הריסת המצות המעשיות, וביטול תקות האומה ביחש לתחייתה השלמה.

2. שם (קובץ ו', רע"ט)

הקטגוריה על ישראל מורכבת היא מקטגורייתם של שרי האומות, שיש להם תעודה בעולם שאינה יכולה להתאים עם התעודה העליונה של ישראל, על כן יש ניגוד עצמי לחוקי הוויית העמים, משטרם ומציאותם, התנשאותם והתרחבות ממשלתם ותרבותם, עם ישראל. ועוד יש קטגוריה יותר גדולה, מהרע הגמור החפץ באיבוד העולם לגמרי, ויודע הוא שיסוד קיום העולם והתעלותו תלוי הוא ברוממותם של ישראל, בחופשם וגדולתם. וכשהקטגוריה הכללית מתאחדת עם הפרטית, אז העולם תוסס מאד. ואותם הכחות מגיני האומות, אינם יורדים לסוף הדעת של הקטגוריה על ישראל שמצד המקטרג הגדול, שהדברים נוגעים גם אליהם, והם מסייעים אותו. ועל ידי תפילת הצדיקים, והעלאת הרצון הפנימי ממקור החכמה, מתוסף זיו החכמה בעולם, ומכירים התועים הללו את הדעה הרעה של הקטגור הגדול, ומתפרדים ממנו, ובזה הם נמתקים, ומאיר בהם שביב של קדושה, לדעת שיסוד ניגודם לישראל הוא מוטעה ושטחי, ולהיפוך, כי התעלותם של ישראל, בעומק המציאות, תגרור עילוי לכל באי עולם, הללו את ד' כל גויים, שבחווה כל האומים, כי גבר עלינו חסדו, ואמת ד' לעולם הללויה. ומתהפכים למליצי יושר על ישראל, והתוכן הכללי של העולם הולך ומתאים לתקומתם של ישראל, והביאו את כל אחיכם מנחה לד' כאשר יביאו בני ישראל את המנחה בכלי טהור בית ד'. ואחרי כל אלה זורח אור פנימי שמאיר את הניצוץ הפנימי שבעומק הרע, ומתחיל להכיר שכל יסוד הקטגוריה הגדולה שלו לאבד העולם, הוא נובע מהתשוקה הגדולה שיש להרע לאבד את עצמו, כי זהו תיקונו ותיקון העולם כולו. וכאשר יעמד על יסוד זה, יפריד זה הרע את חלקו הרע ממנו, ויאבד באמת, ורוח הטומאה יעבר מן הארץ, והחלק של ניצוץ הקודש שיש בזה עצמו, בתשוקת האיבוד של הרע שברע, שהיא תשוקת הטוב באמת, זה יתעלה ויאיר מאד. ולמס מרעהו חסד, יעזוב את יראת שדי טהורה ונקיה בלא שום פגם, ותתעלה ותתרומם קרן ביובלא אתעטר, אשת חיל עטרת בעלה, וישראל עושה חיל.

3. אורות (עמ' ל"ב)

יסוד הרשעה, שהיא מתפצלת לעבודה זרה ולמינות, הוא בא לבצר מקום לסיגי החיים, למותרות המציאותיות שבהויה ובאדם, במוסר ובחפץ, במפעל ובהנהגה, ליתן להם גודל ושלטון בתוך הטוב והקודש; לא לטהר את הקודש, כי אם לטמאו ולסאבו. אמנם מקומה של עבודה זרה הוא מבחוח, עומדת היא במקום הזוהמא והמותרות המגושמות ומאופלות, ומבקשת את בצורם ואת שליטתם והתגברותם על כל תוכן קודש והתערבותם עמו בכל האפשרות. גדולה ממנה היא הרשעה הצפונה הארסית של המינות, שהיא מחפשת לה פינה בעצם הקודש, "שממית בידיים תתפש והיא בהיכלי מלך". מתאמצת היא להשאיר את כל זוהמת העולם, את כל הגסות הגופנית, ואת כל הנטיות הרשעיות האחוזות בגוף הגס, בפנימיות יסודיו החומריים, ולעלות עמו אל האושר של הקודש, שהוא מיד מתחלל ומסתאב בנגוע בו היד המסואבה... יסוד המינות, שלעגה על דברי חכמים ועשתה שמות בישראל פנימה...לא התוכן הפנימי הוטב, כ"א העמדה. התואר החיצוני גוהץ כמעט, אבל המטרה אחת היא, לא לקדש את הרצון, את החיים, את העולם הגס ואת הפנימיות המהותית ע"י כל אותו הסדר המוכן לכך בעצת ד' הגדולה, שיסודה הוקבע בישראל, בגוי קדוש, ומהסתעפיותיה יוכלו עמים רבים לינק, כל אומה לפי תוכנה, לפי מוסרה והכנתה הטבעית, ההיסטורית והגזעית, לפי השכלתה ומצבה הגיאוגרפי והכלכלי, וכל התכנים החברתיים והאישיים שלה המצטרפים לזה, לא זאת היא מגמתה...העולם צריך שיכיר, כי לא בהגה אחד, באמרת אמונה מתוארה לבדה, די לאדם לעוף לגן עדן, וכל אוצר הרעה, הרצח והתעוב, הספון בכל חדרי רוחו, בדמו ובבשרו, יכול להשאר בעינו...קץ יושם לכל אותו החושך, יכיר האדם וידע, כי כל עמלו צריך שירכז לטהר הנפש...אז יבורר לכל, כי סגולת הקודש אינה סגולה זולה, שיכולה להינטל בכל ידיים מסואבות, כי אם סגולה העולה בעמל נורא במסירת נפש קבועה, וע"י זכות נחלת קודש של אבות לבנים נושאי עולם באהבה ושמורים דרך ד' בכל עוז. אז יוסרו פני הלוט מעל כל העמים, והמסכה הנסוכה על הגויים, ואותה הותרנות של המינות תוכר כמו שהיא בתור מטבע פסולה, המסמאה את העיניים ומטמאה את הנפשות, מרבה רצח ודם וכל תועבה.

4. שם (עמ' מ"ט)

האלילות הרגישה בישראל, ביהדות, את אויבתה היותר גדולה, את הכח, אשר לפי מידת היגלותו- יצר לה העולם, ותצא שנאה אינסטינקטיבית עזה לישראל מכל הגויים. המינות, אע"פ שהשתדלה להינזר מן האלילות הרשמית, מכל מקום נוסדה על בסיסים קרובים לאליליים. לא היתה יכולה להתפlesh בתוך אומות אלילות, אשר האלילות חדרה בתוכיות נשמתן, דמן ובשרן, כי אם בקחתה לה סגנון אלילי לרפידתה והשטחת סגנונה. יודעת היא יפה, שאם באפס יד יתמסס ויכלה הסגנון האלילי, הרפוד לה, לא תמצא עוד מעמד בחיים למטבעה המיוחדת, ותוכרח להיבלע בליעה רוחנית ביהדות, מקורה, על כן עומדת היא גם כן על נפשה, ותמלא שנאת מוות ליהדות ולישראל מחזיקיה.